

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Septem psalmi poenitentiales

Hofmann, Caspar

Norimbergae, 1623

LI.

[urn:nbn:de:bsz:31-138667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138667)

Divitiis video, populiq; favore potentes,
 Qui variis instructi armis, arte atq; Pelasgâ
 Exitium immerito, mortemq; minantur acerbam!
 Quog; magis doleam, primam statione cohortis
 Infestæ pandunt sese, quos facta benigna
 Conciliare mihi debebant perpetuo fructu,
 Cur audent? quia recta proba, quia curva repellio.
 Dexter ades, DEUS alme, mihi neu desere egenua,
 Dexter ades subito, nec gaudia differ in horas,
 In te quippe uno mea spes innisa recumbit,
 Te penes arbitrium est, & vis & norma juvandi.

LI.

A H, DEUS, ab, miserere mei, miserere pre-
 (cantis,
 Et (veluti quondam) mihi me respice vultu!
 Ab, DEUS, ab, scelerum sordes absterge cruentas,
 Ut bonitas sacris suadet memorata vetustis.
 Ah, miserere, DEUS miserator, & ablue leni
 Crimina nostra manu, ventosoq; abjice ponto.
 Nam fateor culpam, peccasse pigetq; pudetq;:
 Quin quoties animo factum subito, horreo totus.
 Hanc aded ob causam tibi me, DEUS optime sisto,
 Vni quippe Tibi deliqui perditus, ut si

Ver-

Verberibus mea terga velis lacerare cruentis,
Dixerit haud quisquam fieri hoc ab iudice iniquo.

Et quid ni fatear? Res est indigna probatu
Purus enim impuro de semine prodeat infans!
Intactum ve aliquis possit jactare pudorem,
Cui mens interior genitali sordet ab arvo!

Hanc nostri generis maculam, labemq; vetustam
Promo lubens. Nam te confessio libera multum
Delectat, verumq; cupis, verumq; requiris,
Oh, ut in occulto lai ei hac sapientia vulgo!
Tolle, DEUS, tandem mea crimina, tolle reatum,
Ablue me cautè, ne qua mihi fortè supersint
Sordes, sed vitæam formoso corpore totus,
Qualis Riphais latè nix lucet in arvis.

Ah, ah, percipiam vicina murmura vocis
Quâ misero dices. Tibi sunt peccata remissa!
Tunc vivo exsulto, & redeat vigor artubus illis,
Quem sibi confractis deposcunt ossa medullis.

Abjice vel tandem retrò delicta, nec usquam
Esse jube. At ne me vestigia lubrica forsan
Decipiant, animû hunc penitus renovare memento,
Flaminis atherii collustrans igne sequestro.

Sic ego supremi tutelâ numinis usus
Gaudebo solidum, solida omnia gaudia mecum,
Auxilio super elatus, dextrâq; potenti
Illius, qui me mirâ ratione gubernat.

Hæc

*Hac benefacta pio celebrabo sedulus ore,
Laudibus usque tuis intentus ut impia turba
Errorem agnoscat turpem, vitiisq; relictis
Ingrediatur iter, ME, ME erudiente, salutis.*

*Sic ubi illustratum me crimine cædis inique
(O DEUS, ô spes una mihi, ô DEUS anchora solus)
Absolves, magno pangam tibi carmina plausu,
Semper honos, nomenq; tuum, bonitasq; manebit.*

*At qui sum præardus, hebetq; in pectore san-
Sed neq; lingua satis firma est conatib. hisce, (quis,
Cor mihi fecundum præbe, linguamq; disertam,
Ut fluat in laudes, quodcunque in corpore vivit.*

*Novi equidem, quàm tenon casa oviumve
(bomve*

*Extajurent! quam non armenta incensa moreris!
Qua mihi causa fuit, cur hætenus esse quietus
Moluerim, quamvis non desit lata facultas.*

*Hæc tibi sacra placent, hæc tota mente probantur:
Cor benè contusum divina malleo ab ira,
Incudemq; super benè versum legis acutam,
Quod gemit, & veniam voto sibi perpete quarit.*

*Ec quando misera renovabis lapsa Sionis
Mœnia? & æterna firmabis fœdera pacis?
Tunc aras multo, castis de more juvencis
prestruent, gratiq; implebunt sidera fumo.*

CII. Ah,